

(۳۰) ئافره ته هاویشه که ی بیته دادور.
 قایاتی ده لیت « کاتی خوی ده یانگوت سۆزی ئافره ت بۆ بریاردانی ده یجولینیت و زۆر زهحه ته بتوانیت کیشه یه کی به رده می به کلای بی کاته وه، به هوی گریانی تۆمه تیار بۆ نمونه، به لام به هوی موماره سه ی کاره که م له داواکاری گشتی، سه لماندومه که ده توانین سۆزی خۆمان بکوژین له به رانه ره قلمانه وه»

ئه رک و قورسای

ئه و دریه به قسه کانی خوی ده دات و ده لیت «ئومیدم نه برا، بۆ گه یشتن به و پۆسته یه، ئیستا له نیو

بۆ ئه وه ی که بریارم لیان دا، بریارکی یه کلاکه ره وه بی تو زولمه که سه نه که م».

ئه و ئافره ته، که پیاوه که شی سه روکی دادگایه، هه ر دووکیان هه میشه مه شغولی راپه پاندنی کاره دادوره یه کانیان، له وه لامی پرساری: چۆن هاوسه نگی کاره که ت و په روه رده کردنی دوو منداله که ت راده گریه ت؟ به زه رده خه نه یه که وه وه ها ده ئاخقیه ت: من و می رده که م سوورین له سه ر په روه رده کردنی دوو منداله که مان به جوانترین شیوه و دابین کردنی گشت پیداو یستیه کانیان، من که چواری نیوه رۆ ده گه ریمه وه له ده وام، خواردن بۆ خیزانه که مان ئاماده ده که م، پاش نانخواردن، یارمه تی منداله کان ده ده ین له ده رس خویندن، دوا ی نووستن و پشوودان، ئیواره یان پیاسه یه کی بازار و باخچه کان ده که ین، یا له دیار فیلمیک یا زنجیره یه کی کۆمه لایه تی شه وه که به سه رده به ین.

کۆمه لیک خولی راهینانی دادوره ییم وه کو پیشه کییه ک بۆ وه رگرتنی ئه و پۆسته، هیواکانم له و کاره به دی دینم، په نا به خوا متمانه م هه یه که سه رکه وتن وه ده ست بینم».

ریهام خاوه نی دوو منداله، هاوسه نگی له نیوان کاره که ی و ماله که ی راگرتوه، به یانیان وه کو دایکیک له خه و هه لده ستیت و منداله کانی ئاماده ده کات بۆ قوتابخانه و جلوه رگیان له به ر ده کات و خواردنیان پیده دات، پاش که میکی تر می رده که ی، که سه روکی دادگای جینایاته، له خه و هه لده ستینیت، له وه شیان وه کو هاوسه ریک هه لسه وکه وت ده کات، پاشان نۆره ی خوی دیت و کاراکته ری سه روکی داواکاری کارگی پری وه رده گریه ت.

ریهام ده لیت « ده چمه سه ر کاره که م له باله خانه ی داواکاری کارگی پری له نیو بالاخانه ی ته له فزیۆن له ماسبیرۆ، به و په راوانه دا ده چمه وه که لیکۆلینه وه م لی کردوه، له ماله وه ش چاو به و په راوانه دا ده خشینمه وه،